Qualities of your spirit man #1/3; Your spirit's traits
Henki-ihmisesi ominaisuudet osa 1/3; Henkesi piirteet

Hei kaikki,

edellisessä sarjassa käsiteltiin sitä, kuinka tunnet eron oman henkesi ja Pyhän Hengen välillä. Me tunnemme, aistimme ja vaistoamme Hänet henki-ihmisessämme, emme mielessämme. Mielemme 'havaitsee', mitä tapahtuu henki-ihmisessämme, mutta Kristus on henki-ihmisessämme, ei aivoissamme.

On tarve jakaa henki-ihmisemme piirteistä, koska kun tajuamme nämä asiat, se auttaa meitä vastaamaan tähän kysymykseen: oliko tässä kyseessä minä vai Jumala?

"**Henki on altis, mutta liha on heikko.**"

Jeesus havaitsi tämän, kun opetuslapset nukahtivat Hänen rukoillessaan puutarhassa ennen pidätystään. Myöhemmin Paavali kirjoitti, että sydämessämme haluamme tehdä sitä, mikä on oikein, mutta huomaamme lihassamme haluavamme tehdä syntiä. Henki-ihminen on ikuinen, ja kun se on Pyhän Hengen uudelleen luoma, se on hereillä 24/7 tuntia vuorokaudessa ja haluaa aina tehdä sitä, mikä on oikein. Mutta toistaiseksi henkemme asuu maallisessa kehossa, joka on 'heikko'. Matt. 26:41, Room. 7:14-25.

"Ja heti Jeesus tunsi hengessänsä, että he mielessään niin ajattelivat..."

Jeesus eli ja palveli Hengen täyttämänä ihmisenä, mutta se, mitä nämä miehet ajattelivat, oli jotakin, minkä Jeesus havaitsi omassa hengessään. Pyhä Henki ei puhunut Hänelle, Hän havaitsi sen. Mark.2:8.

Tämä kertoo meille, että henki-ihmisemme havaitsee asioita toisissa ihmisissä. Aikaisemmassa sarjassa mainitsin sen, kuinka ihminen, joka on kasvanut alkoholistien kanssa, kykenee aikuisena havaitsemaan hengessään, kun hän on tekemisissä sellaisen ihmisen kanssa, joka on addikti. Tämä johtuu siitä, että hän tuntee omassa hengessään, miltä tuo (paha) henki tuntuu.

Jokaisen ihmisen elämäntarina on ainutlaatuinen, ja jokaisen ihmisen henki havaitsee erilaisia asioita eri aikoina eri ihmisistä. Joku saattaa havaita himon, koska heillä on aikaisemmassa elämässään kokemusta ihmisistä, joilla oli himoa. Toinen saattaa havaita jostakusta, että tämä on kristitty tai että hän ei ole kaukana Jumalan valtakunnasta johtuen todistuksesta hengessään. Näissä tapauksissa Pyhä Henki ei puhu tai anna ilmestystä, joka saisi heidät miettimään asioita, vaan he pystyvät aistimaan tai vaistoamaan hengessään, että joku on joko kristitty tai vähintäänkin jumalinen elämässään.

"**Ja minun henkeni riemuitsee Jumalasta, vapahtajastani.** " Luuk.1:47.

Maria reagoi sanoen näin, kun hänen (raskaana oleva) serkkunsa kertoi hänelle, kuinka vauva hänen kohdussaan hypähti ilosta kuullessaan Marian äänen. Marian henki riemuitsi. Oletko koskaan herännyt, ja henkesi oli täynnä iloa, hengessäsi oli innostunut tunne, mutta mielesi ei tiennyt, miksi? Siinä on kyse hengestäsi sinussa, joka riemuitsee vastaanotettuaan tai tietäessään jotakin, mitä mielesi ei vielä tiedä.

Usein emme tiedä, miksi henkemme hypähtelee ja kokee sellaista iloa, että se kuplii yli sieluumme, mutta me tunnistamme sen. Pyhä Henki meissä ei paljasta, mitä se on; siinä on vain kyse hengestämme, joka riemuitsee Herrassa.

"Ja lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä."

Luuk.1:80 puhuu pojasta, Johannes Kastajasta. Kreikan kielen sana tästä vahvistumiseksi käännetystä sanasta on 'kratos' ja tarkoittaa 'käyttää voimaa, voimakkuutta, väkevyyttä, valtaa'. Tunnetko jonkun, joka on 'vahva henki' tai joka omaa 'vahvan hengen'? Luulen, että nykyään sanomme hyvin usein herkästi, että lapsi on voimakastahtoinen. Johannes Kastaja oli voimakastahtoinen Jumalan tähden ja kieltäytyi tekemästä kompromisseja. Teksti kertoo meille, että hän vietti suurimman osan ajastaan ulkona erämaassa yksin Jumalan kanssa palvelustyönsä alkuun saakka.

Tämä on henki-ihmisen ominaisuus. Hyvin usein sitä pidetään kapinallisuutena, ja se voikin olla, mutta oikeaan suuntaan ohjattuna tällaisen ihmisen henki voidaan opettaa olemaan vahva vanhurskaudessa. Olen nähnyt monien lujatahtoisten, hengessään vahvojen ihmisten kamppailevan vaelluksessaan Herran kanssa johtuen heidän oikeamielisyyden tunnostaan. Kun elämässä tapahtuu kaikenlaista ja se on epäreilua, he kamppailevat sen kanssa, että sovittaisivat yhteen Jumalan ja elämän epäoikeudenmukaisuudet. Rohkaisen tässä kääntymään Herran puoleen siitä huolimatta, että ei ymmärrä - muistakaa, että Johannes oli kutsuttu valmistamaan tietä Messiaalle, mutta hän alkoi kastaa ihmisiä jo ennen kuin oli edes nähnyt Jeesuksen ja osoittanut Häntä kutsuen Häntä Jumalan Karitsaksi. Siihen saakka Johannes teki vain sokeasti sitä, minkä tiesi tehdä elämässä vailla vastauksia mihinkään kysymyksiin, kunnes eräänä päivänä Jeesus tuli hänen luokseen kastettavaksi.

"**Ja lapsi kasvoi ja vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen päällänsä."** Luuk.2:40.

Tässä puhutaan nuoresta Jeesuksesta ennen 12. ikävuotta, ennen kuin Hän joutui erilleen vanhemmistaan, jotka myöhemmin löysivät Hänet temppelistä keskustelemasta teologiasta Israelin vanhinten kanssa. Luuk.2:40 puhuu Hänen lapsuudestaan, siitä, että Hän oli vahva hengessään, viisaudessa ja armossa.

Tämä sana 'vahvistua' perustuu jälleen kerran sanaan 'kratos', joka tarkoittaa voiman käyttämistä, voimakkuutta, väkevyyttä. Jeesus oli lujatahtoinen vanhurskaudessa, kasvoi viisaudessa, mikä on oikea tapa kanavoida tuo luja tahto - opeta nuorelle hengeltään vahvalle viisautta. Viisaus on keino soveltaa tietoa, niinpä hänelle on opetettava syy siihen, miksi vanhempi sanoo 'ei' tai 'kyllä'. Tällaisen ihmisen on tiedettävä, kuten Jeesus tiesi, mikä on todellinen syy syyn takana - se on yksi syy, miksi Hän oli temppelissä 12-vuotiaana puhumassa opettajien kanssa - Hän halusi tuntea viisauden tiedon takana. Vanhemmat: selittäkää sellaiselle lapsille, miksi sanotte tai teette sen, mitä sanotte tai teette. Selittäkää hänelle syy, viisaus käskyjenne, odotustenne ja rohkaisunne (ja rangaistustenne) takana.

Nämä ovat vain muutamia henki-ihmisen ominaisuuksista, mutta katsokaa, mitä olen jakanut tähän mennessä: ihmisen henki on halukas tekemään mitä tahansa Jumalalle, menemään minne tahansa, jopa kuolemaan uskomme vuoksi. Mutta liha, jossa henki asuu, on heikko. Sisäisesti olemme rohkeita leijonia valmiina mittelemään voimiamme maailman kanssa. Ulkoisesti olemme pelokkaita leijonia, jotka vain karjuvat äänekkäästi, mutta eivät paljoa muuta tee.

Voimme havaita hengessämme ajoittain, mitä toiset ajattelevat, heidän motiivinsa. Henkemme voi riemuita ylitsevuotaen sieluumme, joka vuodattaa ylistystä Jumalalle, kun samanaikaisesti mielemme ei voi käsittää, miksi tarkalleen ottaen henkemme riemuitsee. Voimme olla vahvoja hengessämme, suunnaten elämämme vanhurskauteen, ja kuitenkin meidän täytyy yhdistää tuon vahva henki viisauteen ja armoon... ja on vielä niin paljon enemmän! Mitä sinä havaitset hengessäsi? Mitä sinä tiedät itsestäsi? Lisää ensi viikolla, siihen saakka, siunauksia,

John Fenn/VS

Qualities of your spirit man #2/3
Henki-ihmisesi ominaisuudet osa 2/3

Hei kaikki,

toiveeni on, että meidän tutkiessamme henki-ihmistämme, voisimme tuntea mielissämme, onko jokin Jumalasta vai meistä. En ole nähnyt opetusta ihmisen henki-ihmisestä aikaisemmin lukuun ottamatta uudestisyntymättömän hengen negatiivisia elementtejä. Joten tässä olisi lisää uudestisyntyneen henki-ihmisen ominaisuuksia, jotka jätän teille harkittaviksi:

"**Mutta hän kääntyi ja nuhteli heitä. "** Luuk 9:55 Suomenkielisestä -33/-38- käännöksen Raamatusta puuttuu loppuosa, joka on englanninkielisissä Raamatuissa; vapaasti suomennettuna loppuosa menee näin: "...sanoen: `Te ette tiedä, minkä kaltaisesta hengestä te olette.´ " Tämä toteamus liittyy aiheeseemme, koska tänä päivänä on monia, jotka ovat aivan niin kuin opetuslapset. Asiayhteys on se, että Jeesus oli matkalla Jerusalemiin nopeasti, ja jotkut halusivat Hänen yöpyvän luonaan ja loukkaantuivat siitä, että Hän kieltäytyi heidän kutsustaan. Jaakob ja Johannes kysyivät, pitäisikö heidän kutsua alas tuli taivaasta heidän ylleen, niin kuin Elia oli tehnyt, mutta Jeesus sanoi, etteivät he tienneet, minkä kaltaisesta hengestä he olivat, tai minkä kaltaisen hengen vaikutuksen alaisina he näin sanoivat, sillä Hän tuli pelastamaan ihmisiä eikä tuhoamaan heitä.

Olemme edelleen pelastuksen ajassa, tänään on pelastuksen päivä. Emme ole Vanhan Testamentin ajoissa emmekä siinä, miten Hän käsitteli vastustajiaan silloin. Hän sallii ihmisten kärsiä tekojensa seuraamukset, mutta Hän ei kutsu alas tulta niiden päälle, jotka vastustavat Herraa tänä päivänä.

Mutta kuten Jaakob ja Johannes, ’ukkosen pojat’, niin kuin heitä kutsuttiin, ihmiset voivat hämmentyä hengessään ja haluta toimia. Avain on tietää, että olemme Uuden Testamentin ajoissa, uudessa liitossa, emme Vanhan Testamentin ajoissa ja liitossa - niinpä tarvitaan armoa ja kärsivällisyyttä eikä tulta ja tulikiveä. Jumala liikuttaa ihmisiä kohti pelastusta näinä aikoina eikä kohti tulta vastustajiensa päälle. Meidän on tunnettava henki-ihmisemme ominaisuudet ja tiedettävä, ’minkä kaltaisesta hengestä’ me olemme, ja vaellettava Hänen kanssaan näinä Uuden Testamentin ja liiton aikoina.

"**Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani ja nähkää, että minä itse tässä olen. Kosketelkaa minua ja katsokaa, sillä ei hengellä ole lihaa eikä luita, niin kuin te näette minulla olevan."** Luuk.24:39:ssä ylösnoussut Herra ilmestyy opetuslapsille. Huomatkaa, ettei henki-ihmisellänne ole lihaa eikä luita - mutta kirkastetulla kehollanne tulee olemaan liha ja luut. Henki-ihmisenne, joka on luota Jumalan kuvan kaltaiseksi, täyttää tilan kehossanne, joten hengellänne on käsivarret ja jalat, ja se tosiaan näyttää teiltä itseltänne, vaikkakin se on ulkomuodoltaan täydellinen - maailman asioilla ja ikääntymisellä ei ole mitään vaikutusta henki-ihmiseen. Huomatkaa myös, että Jeesus ei sanonut ’lihaa ja verta’ vaan ’lihaa ja luita’. Hänen pyhä verensä vuodatettiin kerran maksamaan hinta maailman synneistä.

"**...totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo. Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa.** "Joh.4:23-24 Sana ’palvoa’ (engl.kiel. Raamatussa ei lue ’rukoilevat’ vaan ’palvovat’) on ’proskuneo’ ja se tarkoittaa ’suudella jotakuta kohti’. Isä etsii ihmisiä, jotka ilmaisevat rakkautta Häntä kohtaan, jotka ’suutelevat Häntä’, mutta vain hengessä ja totuudessa. Se tarkoittaa, että heidän hengestään, heidän syvimmästä olemuksestaan, vailla mitään taka-ajatuksia. Jeesuksen päivinä kuten meidänkin suudelma oli liittoteko. Poskisuudelma suuressa osassa maailmaa on ystävyyden liiton suudelma - että en häpäise ystävyyttämme, petä, käytä hyväkseni tai loukkaa suhdettamme. Sen vuoksi Juudaksen tekemä

petos suudelmalla mainittiin Matteuksen, Markuksen ja Luukkaan evankeliumeissa - se oli hirvittävä teko ja julmaa häneltä. Hänen liittosuudelmansa hänen pettäessään Herran oli sen kokoluokan loukkaus, että me emme ymmärrä sitä nykypäivänä.

Henkenne on kaikkein sisin osanne, silti, surullista kyllä, monet kristityt palvovat vain sielustaan käsin. Ja mikä vielä surullisempaa, monet palvovat vain Herraa Jeesusta, vaikka Hän selvästi sanoi palvonnan olevan ensisijaisesti Isää varten. Monet kokevat ristiriitaisia tunteita Isää palvottaessa, koska he pitävät kiinni vääristä mielikuvista Hänestä, jotka tulevat kenties Vanhasta Testamentista tai kenties vihaiselta maalliselta isältä tai pastorilta. Mutta meidän tulee palvoa hengestämme käsin - voimme rukoilla ja laulaa hengessämme Hänelle, voimme ja meidän tulisi vuodattaa sydämemme Hänelle läpinäkyvässä rehellisyydessä. Monet, jotka ovat 'älyllisempiä', kokevat vaikeaksi 'päästä kosketuksiin' henki-ihmisensä kanssa - mutta yksityisyydessä ajatelkaa läpi, miksi vaellatte Herran kanssa, miksi olette kiitollisia. Ja tuosta syvästä paikasta käsin, alkakaa palvoa Häntä...

"Henki on se, joka eläväksi tekee; ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä." Joh.6:63 Jeesus puhuu tässä siitä, että meidän keskipisteemme tulisi olla hengellisissä asioissa eikä omassa lihassamme tai maailman lihallisissa keskipisteissä. Myöhemmin Paavali kirjoitti roomalaisesta tavasta letittää jalokiviä naisten hiuksiin ja peruukkeihin sanoen, että on parempi kaunistaa sisäistä ihmistä jumalallisilla asioilla kuin ulkoisesti esitellä vaurauttaan. Henki-ihmisemme tekee meistä eläviä, se ikuinen osa meistä, siihen verrattuna tästä maasta oleva liha ei ole mitään. Olkaa nälkäisiä niiden Sanojen puoleen, jotka tuottavat meissä elämää ja vaikuttavat henkeemme. Yksi päivä Hänen esipihoillaan on parempi kuin tuhat päivää muualla. Säilyttäkää tämä tärkeysjärjestys ja todella rakastakaa tuota läsnäoloa sisimmässänne enemmän kuin mitään muuta, ja varmistakaa, että maailmanne pyörii tuon rakkauden ja läsnäolon ympärillä.

"...**Jeesus...joutui...hengessään syvän liikutuksen valtaan ja vapisi**" Joh.11:33 ja "...**Jeesus tuli järkytetyksi hengessään**..." Joh.13:21. Ensimmäinen jae viittaa siihen, kun Hän näki Marian itkevän veljensä Lasaruksen kuolemaa, ja toinen tapaus oli, kun Jeesus tajusi, että Hänen petetyksi tulemisensa aika oli käsillä. Nämä jakeet osoittavat, että henki-ihmisemme voi aistia jonkin hengellisen asian painolastin. Tapahtuma voi vaikuttaa henkeemme kuten se vaikutta sieluummekin (tunteisiimme).

Ystävän kuolema, ystävän petturuus. Mielemme voi havaita tämän epäkohdan, tuon painolastin, tuon painavuuden hengessämme. Ajoittain Isä käyttää sitä merkkinä siitä, että meidän tulee rukoilla hengessä ja käydä hengellistä sodankäyntiä jonkun puolesta. Ajoittain se on sitä varten, että taakka nostettaisiin pois ystävän yltä, kuten Jeesuksen nostaessa Lasaruksen kuolleista poistaen taakan Marian ja Martan yltä (Lasarus ja hänen tulonsa ja omaisuutensa olisivat olleet heidän asumisensa, ruokansa ja elämisensä lähde).

"**...hänen henkensä hänessä kiivastui, kun hän näki, että kaupunki oli täynnä epäjumalankuvia."** Apt. 17.16
"**...oli Paavali kokonaan antautunut (engl. 'Paul was pressed in the spirit' eli Paavali koki painetta hengessään julistaa Sanaa) sanan julistamiseen ja todisti juutalaisille..."** Apt.18:5
"**...Paavali hengessä päätti kulkea Makedonian ja Akaian kautta ja matkustaa Jerusalemiin..."** Apt.19:21
"**Ja nyt, katso, minä matkustan, sidottuna hengessä, Jerusalemiin, enkä tiedä, mikä minua siellä kohtaa."** Apt.20:22
Nämä jakeet osoittavat, että minkä monet luulevat olevan heidän omia tunteitaan, ovatkin heidän hengestään. Paavalin kiihtyi, tai provosoitui hengessään epäjumalanpalvonnasta. Hän havaitsi sen sielussaan. Yhdessä, henki ja sielu kiihtyivät, ja hän toimi. Me saattaisimme kutsua sitä 'vanhurskaaksi närkästykseksi?' pyhäksi vihaksi tai provosoitumiseksi jostakin, mikä on väärin - jopa niin paljon, että Paavalin sanotaan kokeneen 'painetta hengessään' todistaa. Ensin hän

todisti juutalaisille, jotka elivät sellaisen vääryyden keskellä, ja sitten hän meni Marsin kukkulalle puhumaan kaupungin johtajille.

Hän oli 'sidottu hengessään' tekemään matkan Jerusalemiin. On aikoja, jolloin syvällä sisimmässämme tiedämme tietävämme, että meidän on tehtävä 'se asia' ja että se on tehtävä nyt. Se voi olla jotakin niin vähäistä kuin jokin projekti kodissa, jonka Herra kehottaa sinua tekemään aamulla, vaikka olit suunnitellut tekeväsi sen iltapäivällä, mutta tottelet tietämättä miksi. Sitten odottamatta sinä iltapäivänä sinut kutsutaan ulos tai ystävä käväisee kylässä ja siihen menee koko iltapäivä. Isä laittoi henkeesi kehotuksen tehdä se työ aikaisemmin, koska Hän tiesi, että iltapäiväsi olisi kiireinen.

Voi olla, että tietämällä tiedät, että sinun on osallistuttava hautajaisiin tai häihin tai johonkin toiseen tapahtumaan - koet painetta hengessäsi, olet sidottu hengessäsi osallistumaan sinne. Paavali ei tiennyt, mikä häntä odotti, mutta hän tiesi, että hänen oli mentävä sille matkalle...

Monet ihmiset provosoituvat hengessään ja heidän tarvitsee puhua jostakin vääryydestä. On yhä tarvetta järjestykselle ja viisaudelle, kuten Paavalikin demonstroi - ensin hän meni juutalaisten luokse, sitten pakanoiden. Hänellä oli järjestys jakamisessaan ja siinä, kenen kanssa hän jakoi sen, mitä koki hengessään. Hän ei 'räjäyttänyt ydinpommia' vihaisessa purkauksessa tai saarnaamisessa.

Päätän opetuksen ensi viikolla puhuen joistakin henkemme ominaisuuksista, joiden et ehkä ole tajunnut olevan hengestänne. Tämän jälkeinen sarja liittyy siihen, miten Pyhä Henki ja meidän henkemme työskentelevät yhdessä meissä... Ensi viikkoon, siunauksia,

John Fenn/VS

Qualities of the spirit man part 3/3: Fruit of the spirit and flesh
Henki-ihmisen ominaisuuksia osa 3: Hengen hedelmä ja lihan hedelmä

Hei kaikki,
tänään päätämme sarjan vertailemalla hengen hedelmiä ja lihan hedelmiä. Oletteko huomanneet, että Uudessa Testamentissa syytetään hyvin vähän demoneja asioista? Uuden Testamentin kirjoittajat keskittyvät Kristukseen meissä ja siihen, kuinka olemme jo voittaneet paholaisen Kristuksessa, ja siihen, kuinka voimme elää hengestämme, jonka Jumalan Henki on luonut uudeksi.

Hengen hedelmä

Gal.5:16-25:ssa Paavali vertaa eroja ihmislihan ja ihmishengen välillä. Lihan tekojen joukkoon hän listaa nämä jakeissa 19-21: "Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset..." (Kääntäjän huomautus: Engl.kiel. Raamatussa, jota Fenn käyttää, kohta on hyvin erilainen kuin Suomen -33/-38- käännöksessä; engl. lukee adultery, fornication, uncleanness, idolatry, witchcraft, hatred, jealousy, fits of bad temper, selfish ambition, dissensions, envy, drunkenness, orgies and things like that... eli vapaasti suomennettuna "aviorikos/huorinteko/haureus/uskottomuus, haureus/huorinteko, saastaisuus/epäpuhtaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, mustasukkaisuus, kiukunpurkaukset/kiivastumiset, itsekäs kunnianhimo, erimielisyys, kateus, juopumus, orgiat/mässäily"; aviorikoksesta Fenn mainitsee suluissa, että siihen kuuluu myös seksuaalinen himo, koska Jeesus nosti riman ylös ja sanoi, että pelkkä himoitseva ajatus katsotaan aviorikokseksi, ja haureudesta Fenn mainitsee suluissa, että se on seksiä kenen tahansa muun kuin aviopuolison kanssa, saastaisuudesta Fenn mainitsee suluissa, että se kattaa erilaiset

seksiaktit/ seksuaaliset käytökset/teot; noituudesta Fenn mainitsee suluissa, että se on toisten tai olosuhteiden manipulointia asettaakseen itsensä parempaan valoon tai asemaan.)

Paavali sanoo näiden olevan lihan tekoja. Demonit eivät ole tässä mukana, tämä on, mitä ihmisliha voi tehdä. Saatana voi houkutella, mutta teot ovat ihmislihan tekoja. Ef.2:3 sanoo, että olimme aiemmin luonnoltamme synnintekijöitä, mutta nyt meidän luontomme on muuttunut. Toisin sanoen: Synnintekijät tekevät syntiä luonnostaan, kristityt tekevät syntiä valinnasta.

Ole rehellinen ja ota vastuu

Esimerkiksi, 1.Kor.6:9-11:ssa Paavali listaa useita syntejä jakeissa 9-10 ja sitten sanoo: "Ja tuommoisia te olitte, jotkut teistä; mutta (nyt) te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä."

Paavali tekee samankaltaisen listan synneistä Ef.4:17-24:ssa ja sanoo sitten: "Mutta näin te ette ole oppineet Kristusta tuntemaan, jos muutoin olette hänestä kuulleet ja hänessä opetusta saaneet, niin kuin totuus on Jeesuksessa: että teidän tulee panna pois vanha ihmisenne, jonka mukaan te ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä petollisia himoja seuraten, ja uudistua mielenne hengeltä ja pukea päällenne uusi ihminen, joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyyteen."

Liha pitää synnistä, hyväksy se tosiasia. Käsittele se, miksi tuo nimenomainen synti on kiusaus sinulle. Paini lihan nautinnonhalun kanssa ja Jumalan syvyyksien kaipuun kanssa hengessäsi. Se on hyvä prosessi. Kun vahvistat itsellesi sen, että rakastat Herraa ja vihat synnin vääryyttä, synti menettää paljon houkuttelevuudestaan. Opit elämään hengestäsi...

Hengen hedelmä

Kontrastina ´lihan teoille` Gal.5:19-21:ssa Paavali asettaa ´hengen hedelmät`. Aiheena on, kuinka elää hengestään käsin, joten asiayhteys tässä on todellakin ihmislihan ja ihmishengen vertailu.

Monet käännökset ja monet kristityt virheellisesti (minun mielestäni) ajattelevat Paavalin ´ listaavan ´lihan teot` ja ´Pyhän Hengen hedelmät`, mutta siinä ei ole kieliopillisesti järkeä eikä se ole johdonmukaista muiden tätä aihetta koskettavien Sanan kohtien kanssa, jotka listasin yläpuolella Paavalin kirjeissä korinttolaisille luvussa 6 ja efesolaisille luvussa 4. Paavali vertailee ihmislihaa uudestisyntyneen ihmishengen ominaisuuksien kanssa.

"Mutta Hengen (tai siis hengen) hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys (johdonmukaisuus kaikkina aikoina), ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen. Sellaista vastaan ei ole laki. Ja ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omat, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen. Jos me Hengessä elämme, niin myös Hengessä vaeltakaamme. Älkäämme olko turhan kunnian pyytäjiä, niin että toisiamme ärsyttelemme, toisiamme kadehdimme."

Hedelmä on lisääntymistä varten

Paavalin vertailu lihan tekojen ja hengen hedelmien välillä asettaa vastuun suoraan meidän yllemme, että eläisimme henki-ihmisestämme käsin. Hedelmä on hedelmäpuun lisääntymiskeino. Hedelmässä on elämää syötäväksi tällä hetkellä ja siemen seuraavaa sukupolvea varten istutettavaksi heidän sydämiinsä. Kun me elämme rakkaudessa, ilossa, rauhassa, pitkämielisyydessä, hyvyydessä, uskollisuudessa, sävyisyydessä - nämä ovat niin kuin herkullinen

kypsä hedelmä puussa, jonka joku voi nähdä, syödä ja tulla siitä vahvistetuksi. Hän tuottaa lisää tuota hedelmää omassa elämässään, jos he ottavat tuon hengen hedelmän ´siemenen`. Hän voi ´poimia` meidän henkemme hedelmän omaan tilanteeseensa - kun annamme hänelle rakkautta, sävyisyyttä, hyvyyttä - hän tarvitsee sitä ja hän syö sen, mitä me tarjoamme.

Henkemme on yhtä hedelmän Lähteen eli Pyhän Hengen kanssa, joka on kaikkia näitä ominaisuuksia, joten jos joku ´poimii` ilon hedelmän, jota tarjoamme hengestämme hänelle hänen tilanteeseensa, lisää iloa tuotetaan ilon Lähteestä - se ei koskaan pääse loppumaan meiltä!

Kun astumme tilanteeseen, jossa olisi tilaisuus lihalliselle vihamielisyyden tai riidan teolle ja sen sijaan sallimme henkemme hedelmän hallita - kenties rakkauden, ilon ja sävyisyyden hedelmän - silloin myös ihmiset, jotka ovat kiinni riidassa ja vihamielisyydessä, syövät henkemme ja elämämme hedelmän ja parantuvat - he näkevät Kristuksen keskellään, kun me elämme hengestämme käsin.

Esimerkiksi Jaak.1:2:ssa kehotetaan “Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin, tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä (johdonmukaisuutta).”(Ilo ja kärsivällisyys ovat henkesi hedelmiä.)

Huomatkaa, että hän käytti sanaa ´ilo` eikä ´olla onnellinen`. Ilo listataan Gal.5:22:ssa hengen hedelmäksi. Kun kohtaat vaikeuksia, keskity iloon ja ´nosta ylös` hengestäsi iloa, iloa Herrassa (Herran iloa) sen keskellä, kun pyrit pysymään johdonmukaisena (kärsivällisenä), joka on toinen henkesi hedelmä. Sinä pystyt siihen - pysy johdonmukaisena.

Paavali sanoi, että jos elät hengestäsi, et täytä lihan himoa. Se on niin yksinkertaista, ja niin vaikeaa.

Matt.10:12-13:ssa Jeesus sanoi, että kun tulemme taloon, asettukoon rauhamme sen ylle. Barbilla ja minulla oli tapana tehdä niin, kun matkustimme lomalla hänen vanhempiensa riidantäyteiseen kotiin. Ennen kuin lähdimme matkalle, otimme auktoriteetin riidan henkien ja kaiken demonisen ylitse siinä talossa, rukoilimme hänen vanhempiensa puolesta, ja sanoimme Isälle: “Isä, annamme rauhamme, joka on Sinulta, hallita sitä taloa ja aikaamme yhdessä, se riitely ja kaikki muu ei pysty ilmaantumaan meidän rauhamme, Sinun rauhasi asettuu sen talon ylle” tai jotakin tämän tapaista. Se toimi joka kerta.

Hengen hedelmän lähde on Jumalan Henki, ei ole mitään lakia, joka olisi rakkautta, iloa tai rauhaa vastaan... Hengestämme käsin eläminen tarkoittaa, että sinä ja Herra voitte hallita missä tahansa tilanteessa, tajuavatpa ihmiset sitä tai eivät. Jotkut ovat niin kuin Laaban Jaakobin kanssa 1.Moos.30:27:ssä - hän tietää Jaakobin olevan siunattu, mutta ei pysty tajuamaan, miksi työ sujuu paremmin hänen kanssaan: “Merkkini ilmoittavat (engl. ´kokemuksesta olen oppinut `), että Herra sinun tähtesi on siunannut minua.” Olkoon tämä totta kaikista, joiden kanssa olemme tekemisissä.

Elä hengestäsi käsin...
Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksia,

John Fenn/VS